

fremgaar af selve Bestemmelserne i de paagjældende Love; saa tror jeg ikke, at disse behøve at indeholde Bestemmelser, som nærmere foreskrive, hvad der saaledes kun kan siges at være af ren administrativ Karakter. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de paagjældende Vædringsforslag, imod hvilke der jo ikke fra nogen Side er bleven gjort væsentlig Indvending.

**Fischer:** Naar man ikke vedtager det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Udvalg under Nr. 15, og Lovforslagets sidste Paragraph altsaa kommer til at lyde saaledes: „Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft samtidig med Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, saa tror jeg dog, at det maa siges, at man kun udtrykkelig i Lovforslaget udtaler den Forudsætning, under hvilken Forhandlingerne ere førte her i Thinget, og jeg finder det rigtigt og i god Orden, at dette udtrykkelig udtales i selve Lovforslaget. Den Betænkelse, som blev fremhævet af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Evenson), at, naar Bestemmelsen i § 11 blev staaende uforandret, saa kunde den eventuelle Lovs Ikrafttræden blive udflydt paa ubestemt Tid, indtil man en Gang fik vedtaget en ny Lov om Brændevinsbeskatning, tror jeg ikke rammer; thi det er jo dog aabenbart Finansministerens Tanke, at, dersom den nu foreslåede Lov om Brændevinsbeskatningen ikke udkommer, saa vil heller ikke det her omhandlede Lovforslag blive forelagt Hans Majestæt til Sanction. Det af det ærede Medlem fremhævede Tilfælde kan altsaa ikke indtræde. Det forekommer mig, som sagt, rigtigt, at den Forudsætning, under hvilken Lovforslaget er blevet forhandlet her, udtrykkelig bliver udtalt i samme. Thi, sæt nu, at man i det andet Thing maatte komme til en anden Opgjørelsesmaade, saa vilde der ved Hjælp af de omtalte Ord, der nu staa i § 11, være givet det andet Thing en Leilighed til ved en klar og utvetydig Afstemning at tilkjendegive sin afvigende Opfattelse af Lovforslagets Mening. Og Lovforslaget maatte da komme tilbage hertil, Udvalget vilde saa afgive sin Erklæring over det, og Thinget vilde da paany fatte

sin Beslutning. Jeg tror saaledes, at de berettigede Krav, som dette Thing kan stille med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Behandling, bedst vilde blive varetagne, naar vi blive staaende ved den uforandrede § 11. En anden Sag vilde det imidlertid være, hvis man fra 2den til 3die Behandling, som af mig for antydet, besluttede sig til i § 2, 2den Linie, at forhøje Tallet 16 til 24, idet man saaledes kun hævede Skibsafgiften for den indenrigske Skibsart. Da vilde der ingen Betænkelse være ved at lade Lovforslaget træde i Kraft, og først da burde man komme tilbage til Vædringsforslaget under Nr. 15, hvis Forkastelse jeg i dette Dieblit skal anbefale. — Hvad angaar de andre Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalget, da tilstaar jeg, at jeg er meget i Tvivl om, hvorvidt de kunne kaldes Forbedringer eller ikke. Det er ganske aabenbart, at Lovforslaget derved bliver noget fortere, men jeg tror ikke, at det tillige kan siges, at blive tydeligere. Jeg kan ikke overtyde mig om, at det vilde være nogen Fordel, hvis f. Ex. tredje Stykke af § 4 udelødes. Der staaer deri: „Til Dæklast tages der kun Hensyn, forsaavidt Lasterummet under Dækket ikke er fuldt bestybt“. Man kan nu vel sige, at det følger af Bestemmelser, der gaa iforveien, og lader sig fortolke ud af disse; men jeg tror dog, at det er bedre for dem, der skulle læse og bruge den nye Lov, at det omtalte Stykke bliver staaende. Det Samme gjælder om flere af Udvalgets andre Vædringsforslag, idet jeg heller ikke kan anse dem for Forbedringer. Jeg tror, at der opnaas en større Tydelighed ved at blive staaende ved Lovforslagets Text. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 14 bemærkede den høitærede Finansminister, at det var en Smags- og Sjønhedssag, hvorvidt man vilde foretrække det for Lovforslagets Affattelse; man kunde, hvis man i saa Henseende holdt sig til Udvalget, godt stemme for Forslaget, men man kunde ogsaa uden nogen virkelig Forandring stemme imod det, hvis man i dette Punkt vilde slutte sig til Finansministeren. Jeg tror dog, at der i Virkeligheden ligger lidt mere Vægt herpaa end den høitærede Finansminister gjorde gjældende. Ved at man bliver staaende